

sosialurinn

Rundferðin við ESJU

Seinastu plássini, sum føroyingarnir vitjaðu á rundferð teirra við »Esju« í Íslandi, vóru Tingeyri, Bildudalur og Patreksfjørður. Hetta plássið verður eisini kallað Vatneyri.

Snorralaug. Her, sigur segnin, varð Snorri dripin

Framhald

Kl. 16 sigldu vit inn eftir Dýrafirði móti Tingeyri, og kl. 16.45 lögdu vit at bryggjuni á Tingeyri.

Vit vóru á landi. Har bógva o. u. 400 fólk. Bygðin er óføra nösslig, tað sást, at har hevur fólk onga neyð. Har er gott og slætt lendi, og bøndur hoyggjaðu, tó at sunnudagur var, og tær kýr, vit sóu, vóru sera prúðar, og eg haldi ikki, at eg sjálv í Danmark havi sæð størri jógur á kúm enn á Tingeyri. Vit vóru inni í kirkjunni, hon o. u. 100 ára gomul, ein óføra vøkur kirkja, men heilt ólík føroyskum kirkjum, tó má eg siga, at mær dámar okkar gomlu trækirkjur betur, men tað kann vera tí, at eg frá barnsbeini eri vanur við tær.

Kl. 18 fóru vit av Tingeyri, og nú gongur leiðin móti Bildudali á Arnafirði. Á Arnafirði er sama berliga landslag, skriður, tað sær út, sum fjøllini eru skáldað. Vit sóu Hrafneyri, har sum Jón

vóru á varðanum. Masturin á skipinum var funnin í trolí 1953, hon var sett á minnisvarðan. Kirkjan var o. u. 50 ára gomul; áður var kirkjan innari í firðinum. Fonturin í kirkjunni var givin av donskum keypmanni, innskiftin á honum var á donskum máli. Í kirkjunni vóru tvær plátur til minnis um skip, sum var burturgingið við nevnum av teimum sjólættnu.

Vit fóru úr Bildudali kl. 21, og nú fara vit til Patreksfjarðar, sum er seinasta pláss á kringferð okkara við »Esju«.

Kl. 23 sigldu vit inn eftir Patreksfirði í tí besta veðri, sum hugsast kann. Sjógvurin var sum sveiti, og mánin var trikvart. Tað man vera sjáldan at uppliva eitt tilíkt summarkvöld, tó merktu vit, at vit vóru staddir norðalaga, tí kalt var.

Tað var nátt, vit vóru í Patreksfirði, og steggurin var har 1/2 tíma, men vit fóru í land.

Á Vatneyri, sum summir kalla plássið bógva um 1.000 fólk, bygðin er vøkur, sum føroyingar, ið eru vanir at koma har, vita.

Vit fóru av Patreksfirði kl. 24, hildu leið út eftir firðinum, suður um Blakknes, gjøgnum Látrarest, fyrri Bjargtangar og Látrabjörg, har sum bjargingarbragðið í desember 1947 fór fram, tá ið manningin av enska trolaranum »Doon« varð bjargað.

Siðan fóru vit tvørtur um Breiðafjørð, fram við Snæfellsnesi og tvørtur um Faxafloa móti Reykjavík.

13/8 kl. 10.30 vóru vit í Reykjavík, og ein ógloymandi ferð var at enda.

Okkara steggur í Reykjavík var ikki longur, tí sama dag, 13/8 kl. 15 fóru Maja, Jógvan, Betta og eg til Grindavíkar at vitja Jóhan, Helgu og børnini. Vit fóru við bilinum hjá Ingibjörg, Einar Valdimarsson var bilforari. Hesin Einar Valdimarsson koyrdi ofta við okkum við bilinum hjá Ingibjört, hann er bilforari á strætisvogni í Reykjavík. Vit vóru í Grindavík kl. 16.30.

Í Grindavík eru o. u. 800 fólk, har er næstan bara fiskiskapur at liva av. Jarðarbrúkið er lítið, tí lendið við Grindavík og allar vegir rundanum er reyn. Tað er grønt í einstokum støðum, og har, sum nakað av mold er, veksur væl.

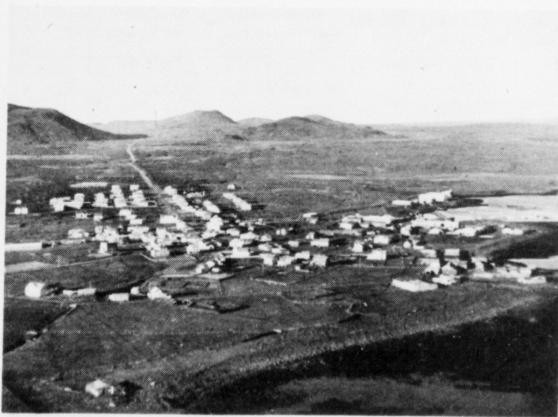
Vit vóru inni í stórum fiskahúsi, har fiskur verður tilgjörður og lagdur í is. Har verður nógur fiskur arbeiddur, men henda tíðin, tá vit vóru har, er ikki útróðrartíð, og allir teir stóru bátarnir vóru á sildaveiðu. Teir bátar, sum heima vóru, vóru smáir bátar, og teir royndu

Eystan fyri Grindavík

Sigurðsson, Jón Forseti, var føddur.

Vit vóru í landi í Bildudali, har bógva o. u. 400 fólk. Bildudalur er fiskibygð, vit hittu mann, sum segði, at har vóru 9 bátar, sum allir vóru burtur. Í bygðini stendur varði til minnis um skipið »Gýðar«, sum gekk burtur 1910. Nevnini á manningini

Grindavík

VIT KUSKIFTIÐ